

F. t. l. vedr. lands- og regionplanlægning m.m.

Landsplandirektiver af denne karakter giver mulighed for at fritage regionplanmyndigheden for at udarbejde regionplantillæg inden der disponeres efter direktivet.

Sådanne landsplandirektiver bliver typisk – selv om de er hastende – forhandlet med såvel amtsråd som kommunalbestyrelse.

Parallelt med høringen vil der indgå en inddragelse af offentligheden.

Det må antages, at regionplanmyndighederne er i besiddelse af mange af de nødvendige oplysninger, idet de i forbindelse med regionplanlægningen i almindelighed indhenter oplysninger til brug for en afvejning af de forskellige sektorinteresser.

De eksisterende regler om oplysningspligt i lands- og regionplanlovene vedrører imidlertid kun offentlige myndigheder m.v., jf. §§ 3 og 11 i lands- og regionplanloven og § 4, stk. 2, i hovedstadsregionplanloven.

Det foreslås derfor, at private virksomheder pålægges en oplysningspligt.

Det foreslås, at miljøministeren får bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse, der fastsætter de nærmere regler for proceduren og afgrænsningen af hvilke anlæg, der er omfattet af ordningen, og hvilke mindsteoplysninger, der er nødvendige for, at VVM-vurderingen kan foretages. Denne fastsættelse af mindsteoplysninger hindrer imidlertid ikke, at regionplanmyndighederne vil være forpligtet til at indhente yderligere oplysninger, hvis det skønnes nødvendigt for, at vurderingerne kan foretages.

Af bekendtgørelsen skal det fremgå, at amtsrådet/Hovedstadsrådet skal underrette miljøministeren, hvis andre stater berøres af projektet. Miljøministeren vil i så fald foranledige, at der i forbindelse med offentliggørelsen af regionplanforslaget gives en orientering til staterne.

Lovforslaget er udformet således, at det kan omfatte andre anlæg end de, der opregnes i direktivet. Dvs. såvel obligatoriske, frivillige som helt nye former for anlæg. Samtidig betyder det, at en direktivændring ikke kræver lovændring, men kun ny bekendtgørelse.

Foreløbig er det tanken at udstede bekendtgørelse først og fremmest vedrørende de obligatoriske anlæg. Det påregnes endvidere, at ændringer af de eksisterende obligatoriske anlæg af et sådant omfang, at de må sidestilles med etablering af et nyt anlæg, også vil blive omfattet af bekendtgørelsen. Hovedparten af de frivillige anlæg vil være underkastet planlovgivningens almindelige procedurer. Det vil dog ikke kunne udelukkes, at der for enkelte anlægstyper vil være behov for oplysninger udover, hvad der forekommer i den sammenhæng. Skulle der vise sig behov for sådanne skærpede oplysningsregler for visse

frivillige anlæg, vil bekendtgørelse herom blive udsendt.

Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Med lovforslaget tilsigtes VVM-direktivet gennemført via regionplanlægningen. Når VVM-proceduren indgår i regionplanlægningen, vil det i praksis betyde, at regionplanmyndighederne, når en bygherre ønsker et anlæg som nævnt i bekendtgørelsen etableret, skal tage sagen op som regionplanlægning.

I regionplanen vil der i forvejen være optaget retningslinier om beliggenheden af virksomheder m.v., hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening stilles særlige beliggenhedskrav. Disse retningslinier tager også sigte på en række af de større enkeltanlæg, der skal omfattes af VVM-proceduren. Den konkrete regionplanlægning, som skal finde sted for et sådant enkeltanlæg vil således kunne ske med baggrund i disse retningslinier.

Regionplanmyndigheden skal indhente de oplysninger og foretage de vurderinger, der er nødvendige. Ministeren kan som baggrund herfor med hjemmel i § 9 i lands- og regionplanloven have fastsat regler for i hvilket omfang alternative placeringer skal indgå i vurderingerne. Når en vurdering er foretaget, skal denne udtrykkes i forslag til regionplanretningslinier. Regionplanretningslinierne skal ledsages af en redegørelse for de undersøgelser og vurderinger, der er foretaget.

Under udarbejdelsen af forslag til regionplanretningslinier vil der blive forhandlet med involverede kommuner, statslige myndigheder etc.

Når regionplanmyndigheden har vedtaget forslag til retningslinier, offentliggøres disse sammen med redegørelsen. De tilgrundliggende oplysninger og undersøgelser skal være offentligt tilgængelige.

Når offentlighedsperioden er afsluttet, indsendes forslaget til miljøministerens godkendelse. Ministerens godkendelse vil samtidig være en VVM-tilladelse.

De anlæg, der er omfattet af VVM-direktivet, ville allerede efter gældende regler skulle underkastes en planlægningsbehandling. Behandling i henhold til VVM-direktivet afviger således kun med hensyn til undersøgelsespligtens omfang væsentligt fra de i dag gældende regler. Dog vil de væsentligste af oplysningerne allerede i dag skulle foreligge ved den efterfølgende myndighedsbehandling.

VVM-proceduren indebærer i disse tilfælde kun, at tidspunktet for oplysningernes tilvejebringelse rykkes frem til regionplanfasen. Lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser vil derfor formentlig være begrænsede.